

undersøgelse gennemført, og det undrer mig meget, at hr. Messerschmidt ikke har et tilsvarende behov.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Messerschmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

I forhold til det økonomiske vil jeg bare sige, at det ikke er, fordi jeg sådan partout skal forsvare regeringen i EU-sager – det ligger mig faktisk rent fjernt i de fleste tilfælde – men det står direkte i forslaget, som Det Radikale Venstre har forfattet, at det her altså skal finansieres via et forlig, som Dansk Folkeparti har lagt stemmer til. Der må det vel selv for hr. Svend Auken være naturligt, at Dansk Folkeparti så også har en holdning – og den er altså, at det her er et dårligt forslag.

Så vil jeg gerne spørge: Er det her ikke noget fifleri? Altså, når hr. Svend Auken i forvejen siger, at han ønsker forbeholdene afskaffet – han synes, de er dårlige for Danmark, og de er vel i virkeligheden indført imod hans vilje, fordi danskerne havde formastet sig til at sige noget andet end hr. Svend Auken og de andre jasigere på det tidspunkt tilbage i 1992 – ville det så ikke være meget mere legitimt bare at sige det i stedet for alt det her undersøgelseshalløj og pakken det ind i ekspertviden, og hvad ved jeg? Man kunne sige rent ud til danskerne: Vi vil have det afskaffet, vi vil ikke have det retslige forbehold længere – det vil i øvrigt også gå fint i spænd med hr. Svend Aukens ønske om at slække på udlændingepolitikken – vi vil ikke have forsvarsforbeholdet længere osv. Ville det ikke være meget mere regulært i stedet for at pakke det ind i alt det her ekspertvælde?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har aldrig været bange for viden. Jeg deler ikke hr. Messerschmidts angst for, at mine synspunkter skulle blive anfægtet af konkret viden og undersøgelser. Jeg forstår godt, at andre kan have det anderledes, men sådan har jeg det ikke. Jeg er overbevist om, at den faktiske udvikling er værd at kende.

Jeg var med til at arbejde for, at der kom disse undtagelser igennem, som gjorde det muligt, at det danske folk i sin tid kunne tage stilling til

Maastrichttraktaten på et nyt grundlag, og jeg må indrømme, at jeg også internt i mit parti har været blandt de meget tilbageholdende med hensyn til at ophæve undtagelserne, men jeg synes, at som udviklingen har formet sig siden 1992 og nu så lang tid efter, så er det værd at stille det spørgsmål, og det håber jeg, vi kan stille på et tidspunkt til det danske folk: Skal vi være fuldt ud med, eller skal vi undtage Danmark for samarbejdet med naboer om vigtige spørgsmål?

Om det der med at blive klogere vil jeg bare sige, at der har hr. Messerschmidt et enormt potentiale i så henseende.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg bidrager gerne til at fjerne den usikkerhed, som spørgeren fra Dansk Folkeparti skulle have foranlediget i forhold til Venstres signal. Jeg mener selv, jeg var rimelig klar i min ordførertale og efterfølgende svar, for så vidt angår, at Venstre gerne vil have afskaffet forbeholdene på længere sigt, og ellers vil jeg henvise til redegørelsen.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om man i Socialdemokratiet har hørt nye signaler fra Venstre selv. Det mener vi ikke at vi har sendt. Så spørgsmålet er: Har man fået nye signaler fra Venstre? Og hvis man ikke har det, jamen så burde den usikkerhed, der blev skabt tidligere, jo så også være fjernet igen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nej, jeg mener faktisk ikke, at jeg hører nogen. Jeg er lidt enig med fru Dybkjær i, at noget af dynamikken måske har været fraværende, når det drejer sig om de her spørgsmål, men jeg hører ikke nogen nye signaler i forhold til, hvad vi har hørt tidligere.

Det, der derimod er nyt for mig, er, at hr. Messerschmidt siger, at vi ikke kan lave de undersøgelser, vi gerne vil, uden at hr. Messerschmidt og hans parti skal sige ja eller nej. Hvis en regering, der baserer sin europapolitik som en meget vigtig del af sin politik på andre partier end dem, man indgår finanslovaftale med, så må man dog, hvis man er en omhyggelig regering, give et tilpas tøjrslag i en sådan aftale til, at nødvendige undersøgelser og andre ting kan laves. Det tror jeg er det, fru Dybkjær har tænkt på, da hun skrev sit forslag. Lad os nu kigge på det i udvalget. Men det er meget overraskende for mig, at en finanslovaftale kan blokere, at vi an-